

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 260/03-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. decembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť I. G., bytom M., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov postupom Okresného súdu v Martine v súvislosti s podaním dovolania na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Okresného súdu v Martine, kde vec bola vedená pod sp. zn. 14 Cd 386/98, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. G. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky bola 5. decembra 2003 doručená sťažnosť I. G., bytom M.,(ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov postupom Okresného súdu v Martine (ďalej len „okresný súd“) v súvislosti s podaním dovolania proti rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline o odvolaní z 29. novembra 2001 v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Cob 175/01, a to prostredníctvom okresného súdu, kde vec bola vedená pod sp. zn. 14 Cd 386/98.

Zo sťažnosti sťažovateľa vyplynulo, že sťažovateľ ňou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov okresným súdom, cestou

ktorého podal 29. januára 2002 dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Pretože nebol do septembra 2003 k danej veci vyrozumený, informoval sa listom 25. septembra 2003 na okresnom súde na danú vec. Okresný súd sťažovateľovi oznámil, že spis sp. zn. 14 Cb 386/98 bol 5. augusta 2003 postúpený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o jeho dovolaní, t. j. po roku a piatich mesiacoch.

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Jedným z dôvodov odmietnutia sťažnosti je jej zjavná neopodstatnenosť.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti poskytuje ochranu základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo (I. ÚS 34/99, I. ÚS 29/02, III. ÚS 20/00, II. ÚS 55/02, II. ÚS 138/02, II. ÚS 139/02, II. ÚS 29/03). Ústavný súd zistil, že vec je od 5. augusta 2003 na Najvyššom súde Slovenskej republiky, a teda k tvrdenému, resp. namietanému porušeniu sťažovateľom označeného základného práva v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už objektívne okresným súdom nemohlo dôjsť. Pretože v čase doručenia sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu bolo už dovolanie postúpené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa z dôvodu zjavej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2003